

У долонях твоїх мої сни розгубились,
і розтанув твій шепіт у долонях моїх.
Хвилини, тамуючи поох, спинились:
на весь світ-тільки ми,
серед барв золотих.

Ти втішави мене,
душу ніжну мою мов лякливо дитини,
гоїш словом без рим.
В у серці твоїм, наче сонце, єдина.
Наче місяць, єдиний ти в серці моїм.

Вчеш оо не зрозуміти не зможу ніколи,
і від цього в думках,
недивно дощитъ,-
чом у марних турботах
час минає поволі,
а з коханням як мить...

Оксана Рєпіна,
березень 2017